

Dør, Følgen deraf er, at man næppe opnaar Enighed om de laaefede Bænde blandt dem, der ere de egentlige Participanter deri. Derfor vil jeg opfordre det høie Thing til selv at dømmes ved at tage Kortet for sig og se Forholdene, saaledes som de ere, thi da vilde De se, at ved at drage en Linie, indenfor hvilken det laaefede Bænde ved Krist skal være, udelukkes Distriktet langsmed hele den nordlige Del af dette Limfjordsbæcken fuldstændig fra Fiskeri. Jeg skal nu ikke fordybe mig meget i denne Sag, efter at den er bleven saa grundig, og jeg tror virkelig, som den ærede sidste Taler sagde, saa afgjørende klart behandlet og udviklet, som flet af det ærede Medlem fra Vesterdigg (N. Andersen); jeg skal som sagt ikke spille Thingets Tid med at komme dybere ind derpaa, men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, hvad baade han og andre ærede Talere have paapeget, nemlig at denne Fiskeribefolkning er stillet paa en ganske anden Maade end nogen anden Fiskeribefolkning i Danmark, som jeg i det Mindste kjender — og jeg kjender dog Størstedelen af Vestkysten og Fiskeribefolkningen paa en stor Del af Strækningen det. Der er i Tingen, der i den Grad er stillet paa en nøgen, brødløs Kyst, som netop Befolkningen nærmest om Agger og Thyborøn. Det er bekendt, mine Herrer, at denne Blet, Agger, i Virkeligheden er en historisk Blet, som har sin egen Betydning i Danmarks Historie, men navnlig derved, at den er ligesom den mest truede Forpost mod Vesterhavet, der hvert Aar stjæler saa store Strækninger af Kysten. Vi have set, hvorledes i en Mennefsaalder Kirkeetaarne, Kirker og hele Byer paa denne Strækning ere fuldstændig forsvundne, hvorledes Havet skjuler henover, hvad der tidligere stod, med Sandflugt, som derved er rykket ind over Vandet og har begravet, hvad der var af frugtbar Jord i i Nærheden med sit golde ufrugtbare Sand. Der bor en Befolkning i stadig Kamp med Havet og i Kamp for det daglige Brød, og naar man ved Lov vil berøbe denne Befolkning, som er saaledes stillet, dens eneste Indtægtskilde eller Erhvervsvei, saa ser jeg virkelig ikke Andet, end at det er fuldstændig Sandhed og ingen Overdrivelse, naar den siger: Enten maa vi forlade vore Fædres Hjem, søge ud i Verden og finde et nyt Hjem, eller ogsaa maa vi henvende os til Fattigvæsenet. Nu vil jeg bede de Herrer blot erindre, hvilken Befolkning det er, her tales om, Den, der har reist ned ad Vestkysten, vil have set, at Fiskeribefolkningen paa den Strækning er en helt anden Mennefsrace end inde i Landet. Disse smukke, kraftige, haardtøre Stikkelser, man træffer der, har

jeg ikke truffet andre Steder i Danmark. Denne Befolkning fører en Kamp for Tilværelsen, som er enestaaende, og ikke alene for deres egen Tilværelse, men ogsaa for de humane Principer, ja, jeg tør sige, mine Herrer, at Tingen i høiere Grad end de have maattet opoffre sig for disse. Jeg skal minde om de mange smukke Blade i vort Redningsvæfens Historie, der skyldes netop denne Befolkning. Jeg skal minde om, at det var den, som for saa Aar siden, da det store preussiske Krigsskib strandede ved Agger, og da man paa Grund af den flakke Kyst, særlig der, hvor Havet aarlig stjæler saa store Stykker bort fra Kysten, er Kysten og Grunden foran Kysten temmelig flakke — ikke kunde spænde Trossen, hvori Redningsstolen skulde glide frem og tilbage, saa høit, at den kunde holde Redningsstolen fri af Vandet, stod en forrygende stormfuld Efteraarssnat med hinanden i Hænderne Matten igjennem ude i Havet i Vand til midt paa Livet for at stramme Redningstrossen —, og om Morgenen stod 150 frelste Mand paa Land, frelste ved denne Befolknings Austrengelser! Skal en saadan Befolkning jages bort fra sit Hjem, hvor den med Hæder har fyldt sin Plads, idet den baade til sin Familie har fra en fattig Grund bragt Brødet hjem og tillige som brave danske Mænd reddet fremmede Skibbrudne? Det synes jeg er oprørende. Jeg kan ikke tro, at det høie Thing vil Andet end rette den Feil, der blev begaaet ved Fiskerilovens Behandling, da man optog Bugten ved Krist mellem de laaefede Bænde. Den ærede daværende Ordfører, det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgreds (Thorup) syntes ikke at have et meget aabent Die for den Side af Sagen; han henpegede paa, at det allerede tidligere havde været gjentagne Gange paatenkt at optage Bugten ved Krist mellem de laaefede Bænde, men jeg skal gjøre opmærksom paa, at man er altid, naar man skal til at træffe Afgjørelsen, kommen til den Erkjendelse, at man ikke burde gjøre det. Det har man gjort lige til i Fjor, hvor, som den ærede Rigsdagsmand for Krist (N. Andersen) meget rigtigt bemærkede, der dog flet ikke længer var Anledning til at gjøre det, idet den tidligere Anledning ikke eksisterede. Nu siger det ærede Medlem for Viborg Amts 5te Valgreds nok: So der er netop Anledning til det; thi nu er der lavere Bænde der, og netop paa dem skal man frede om Valen og dens Yngel, men det ærede Medlem kan dog ikke være uvidende om, at Rødspætterne, som det jo navnlig er, der her skal fredes om, altid søge til de tangbevogede Steder for at yngle; paa den